

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullection af afgørelsen om tildeling af prioritetspoints til sagsøgeren i forfremmelsesåret 2003 samt af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse A5 i samme forfremmelsesår.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, 7, 26, 43 og 45 samt tilsidesættelse af princippet om sammenhæng mellem lønklasse og stilling og af princippet om ret til en karriere. Sagsøgeren har dernæst anført, at der ikke er foretaget en sammenligning på lige vilkår af fortjenesterne for alle tjenestemænd i samme lønklasse, hvilket er i strid med vedtægtens artikel 5, 7, 43 og 45 og med princippet om ret til en karriere.

Sag anlagt den 27. december 2004 af José Pedro Pessoa e Costa mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-503/04)

(2005/C 57/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af José Pedro Pessoa e Costa, Bruxelles, ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 9. oktober 2003 om afslag på overflytning af sagsøgeren til Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, havde ansøgt om at blive overflyttet til Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN). Ansøgningen blev afslået, hvorefter sagsøgeren anlagde sag ved Retten ⁽¹⁾, som førte til, at den anfægtede retsakt blev annull-

leret ⁽²⁾. Kommissionen tog efter annulleringen sagsøgerens ansøgning op til fornyet overvejelse, og afslog på ny denne ved den anfægtede afgørelse.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 233 EF, af proportionalitetsprincippet og af begrundelsespligten, samt at der er begået en retlig fejl. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse alene gentager de argumenter, der blev påberåbt i det første afslag, som blev annulleret af Retten, uden at angive nogen begrundelse, som gør det muligt at vide, om afslaget på sagsøgerens ansøgning hviler på en vurdering af de forskellige foreliggende interesser, således som Retten havde bemærket i sin dom. Desuden har Kommissionen med urette antaget, at overflytningen af sagsøgeren medfører, at den disciplinære forfølgning, der er indledt mod ham, afsluttes. Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, eftersom Kommissionen har sat sit eget skøn i stedet for det skøn, der tilkommer EONN's udvælgelseskomité, idet den i sit svar på sagsøgerens klage har anført, at det ikke kan udelukkes, at resultatet af EONN's udvælgelse havde været anderledes, såfremt udvælgelseskomitéen havde været informeret om beskyldningerne mod sagsøgeren.

⁽¹⁾ Sag T-166/02, EFT C 180 af 27.7.2002, s. 32.

⁽²⁾ Rettens dom af 13.3.2003, EFT C 124 af 24.5.2003, s. 20.

Sag anlagt den 29. december 2004 af S.p.a. Navigazione Libera del Golfo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-504/04)

(2005/C 57/64)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af S.p.a. Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.), Napoli, ved avvocato S. Ravenna, med påstand om annullation af den beslutning, Kommissionen har vedtaget 16. marts 2004 ⁽¹⁾ i henhold til artikel 88, stk. 2, første led, og artikel 86, stk. 2, EF, hvorved den støtteordning Italien har gennemført til fordel for den offentlige skibsfartsvirksomhed Caremar (Gruppo Tirrena) godkendes.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Artikel 3, stk. 1, annulleres for så vidt som den godkender den støtte, der er tildelt Caremar ved udførelsen af skibstransport af passagerer på ruten Napoli Beverello – Capri fra 1. januar 1992, og virksomheden pålægges at tilbagebetale den ulovlige støtte modtaget siden 6. august 1989.
2. Artikel 3, stk. 2, litra a), annulleres for så vidt som den ophæver støtten for den faste »hurtigtransport med passagerer« på ruten Napoli Beverello – Capri fra 1. september 2004 og ikke fra 6. august 1989, og Caremar pålægges at tilbagebetale den ulovlige støtte modtaget siden denne sidstnævnte dato.
3. Det pålægges Caremar at iværksætte en nedsættelse af kapaciteten til »hurtig« transport af passagerer, efter at tilsvarende tjenester er bragt til ophør den 1. januar 2005.
4. Subsidiært, for så vidt som Retten ikke har annulleret artikel 3, stk. 1, inden for de frister, der er præciseret under punkt 1:
 - a) Caremar pålægges at tilbagebetale ulovlig støtte modtaget i den periode på 29 måneder, der løber fra 6. august 1989 til 1. januar 1992, hvor godkendelsen trådte i kraft.
 - b) Bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, litra d), annulleres for så vidt som den ikke stiller krav om, at de omkostninger og merudgifter, der er forbundet med Caremars pligt til udførelsen af offentlige tjenesteydelser, samt størrelsen af den årlige støtte, offentliggøres.
 - c) Artikel 5 annulleres for så vidt som den ikke omfatter en forpligtelse til at give forudgående meddelelse om den støtte, der er forbundet med Caremars tarifændringer, herunder grupperabatter.
5. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det sagsøgende selskab, som efter Regione Campanias beslutning af 14. december 2001 blev pålagt at udføre nærmere bestemte offentlige tjenesteydelser uden nogen kompensation herfor, har anfægtet Kommissionens beslutning af 16. marts 2004 vedrørende den statsstøtte, Italien har tildelt skibsfartsvirksomhederne Adriatica, Caremar, Siremar og Toremar (Gruppo Tirrenia) (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende), navnlig for så vidt angår bestemmelserne vedrørende ruten Napoli Molo Beverello – Capri, som omhandlet i den anfægtede beslutnings artikel 3, stk. 1 og 2, litra a).

Bestemmelserne omfatter:

- en godkendelse af den støtte, der er tildelt Caremar til gennemførelsen af skibstransport af passagerer på ruten Napoli Beverello – Capri fra 1. januar 1992, og
- en ophævelse af den støtte, der er tildelt for fast »hurtigtransport af passagerer« på ruten Napoli Beverello – Capri, men først fra 1. december 2004.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at godkendelse af støtte, der tilsigter at kompensere meromkostningerne ved den forpligtelse til at udføre offentlige tjenesteydelser, som er pålagt det offentlige selskab Caremar, er ulovlig, for så vidt som de betingelser, der er fastlagt i forordningen, ikke er opfyldt i nærværende sag. I denne forbindelse er der sket en tilside-sættelse af artikel 86, stk. 2, EF, af Rådets forordning (EØF) nr. 3577/1992 af 7. december 1992, samt af forpligtelsen til at give en tilstrækkelig og utvetydig begrundelse.

Sagsøgeren har nærmere bestemt anført følgende:

- Der har på ruten Napoli – Capri altid været to private skibsfartsselskaber (N.L.G. og S.N.A.V.), som har udført sammenlignelige eller endog identiske tjenester i løbet af året. Henset til markedskræfternes virkning var det på ingen måde nødvendigt at pålægge Caremar en forpligtelse til at udføre offentlige tjenesteydelser.
- De tjenester, der blev udført af de to private selskaber, blev imidlertid også genstand for en offentligretlig aftale pålagt af Regione Campania, som fastsætter forpligtelser til bestemte offentlige tjenesteydelser vedrørende tider, tariffer, regelmæssighed, kontinuitet, bådtyper og servicens kvalitet, som er analog eller identisk med de forpligtelser vedrørende offentlige tjenesteydelser, som blev pålagt Caremar.
- Inden for rammerne af udførelsen af disse tjenesteydelser fik Caremar kompensation for de store driftstab fra 1974 ved betydelige støtteforanstaltninger kaldet »årlig støtte til økonomisk afbalancering« (de private selskaber var udelukket fra enhver støtte ved udtrykkelig beslutning fra Regione Campania).
- Da Caremars omkostninger ved den offentlige tjenesteydelse ikke var blevet fastlagt på baggrund af en offentlig licitation, burde Kommissionen for at vurdere karakteren af den støtte, der var tildelt det offentlige selskab, have gennemført en undersøgelse af meromkostningerne ved at henvise til driftsomkostningerne for en middelstor virksomhed, der udfører lignende tjenesteydelser (for eksempel de omkostninger, der blev afholdt af de private selskaber, der konkurrerede på samme rute Napoli – Capri).

Kommissionen har endvidere ligeledes gjort sig skyldig i magtfordrejning, for så vidt som den i den anfægtede beslutning har indført kriterier til opdeling af markedet, som ved indførelsen af en sondering på en tidsmæssig baggrund mellem tjenester udført ved skibe og tjenester udført ved hurtige skibe, har gjort det muligt at godkende en støtteordning til fordel for transportydelser med skib udført af Caremar, en ordning der ellers aldrig ville have kunnet godkendes henset til den konkurrence, der blev udøvet af private selskaber, der opererer under betingelser, der er helt sammenlignelige, for så vidt angår transport af passagerer.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

Sag anlagt den 4. januar 2005 af Guido Strack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-4/05)

(2005/C 57/65)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Guido Strack (Tyskland), ved Rechtsanwalt R. Schmitt.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen af 5.2.2004 om at indstille OLAF-undersøgelse nr. OF/2002/0356 og den Final Case Report (Az.:NT/sr D(2003)-AC-19723-01687 05.02.2004), der ligger til grund for denne beslutning, annulleres
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at genoptage undersøgelsen og at udarbejde en ny Final Case Report samt at betale samtlige sagsomkostninger og øvrige omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er tjenestemand ved Kommissionen, har meddelt generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), at han under udførelse af sin tjeneste hos Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Offentlige Publikationer har fået kendskab til omstændigheder, der giver anledning til at antage, at der foreligger alvorlige uregelmæssigheder. Den undersøgelse, som OLAF efterfølgende indledte, blev afsluttet ved den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at hans søgsmål fremmes til realitetsbehandling, da den anfægtede beslutning også har bindende retsvirkninger for ham, idet den fratager ham hans status som anmelder af interne uregelmæssigheder (på engelsk »whistleblower«).

Til støtte for sit søgsmål har han gjort gældende, at OLAF ikke har foretaget en grundig undersøgelse af de anmeldte forhold, og at OLAF har truffet en vilkårlig beslutning.

Sag anlagt den 11. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod selskabet »Parthenon A.E.«

(Sag T-7/05)

(2005/C 57/66)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. januar 2005 anlagt sag mod »Parthenon – Anonymos Etairia Oikodomikon - Touristikon – Biomichanikon – Emporikon kai exagogikon ergasion« af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent D. Triantafyllos, bistået af dikigoros N. Korogiannakis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte tilpligtes at betale et beløb på 325 452,80 EUR, svarende til 259 800 EUR som hovedstol og 65 652,80 EUR i morarenter indtil den 10.1.2005
2. Sagsøgte tilpligtes derudover at betale 71,18 EUR i rente pr. dag indtil den fulde indfrielse af sagsøgtes gæld, og
3. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det Europæiske Fællesskab ved Europa-Kommissionen indgik en aftale med sagsøgte som koordinator og deltager i et joint-venture. Aftalen var et led i gennemførelsen af særprogrammet »forskning, teknologisk udvikling og demonstration inden for landbrug og fiskeri«. Aftalen vedrørte navnlig gennemførelsen af et projekt med titlen »udvikling af en ny metode til vask og skrælning af frugt«, som skulle gennemføres inden for 24 måneder fra den 1. september 1998. I aftalen forpligtede Kommissionen sig til at deltage økonomisk i projektet med en andel på 50 % af de støtteberettigede omkostninger, indtil 433 000 EUR.